

Novelizace nařízení vlády č. 98/2015 Sb.

Základní teze:

Problém představuje neschopnost sociálních služeb, zejména pak nevládních a bezúhradových, zajistit službě resp. organizaci udržitelnost a konkurenceschopnost na trhu práce a rozvoj služby.

Nařízení vlády č. 98/2015 Sb., o provedení § 101a zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů poskytovatelům sociálních služeb ukládá povinnost čerpat finanční prostředky z dotace pouze na výdaje časově a věcně související s kalendářním rokem, na který je dotace poskytnuta a taxativně vyjmenovává, že tyto prostředky nelze použít na výdaje na zdravotní péči poskytovanou podle § 36 zákona o sociálních službách, výdaje na pořízení nebo technické zhodnocení dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku podle právních předpisů upravujících účetnictví, plnění sociálního charakteru poskytovaná zaměstnancům v případech, kdy na tato plnění nevzniká nárok podle právních předpisů, například příspěvky na penzijní připojištění se státním příspěvkem, doplňkové penzijní spoření a životní pojištění, dary k životním jubileím a pracovním výročí, příspěvky na rekreaci a výdaje na finanční leasing, s výjimkou finančního leasingu motorového vozidla využívaného v rámci poskytování sociální služby.

Cílem navrhované novelizace nařízení vlády č. 98/2015 Sb. (NV), které O 26 navrhuje, je umožnit hrazení určitých dosud nezpůsobilých nákladů dle odst. (2) písm. b), c), e) a f) NV z prostředků státního rozpočtu poskytnutých krajům dle § 101a ZSS a zároveň umožnit poskytovatelům sociálních služeb vyúčtovávat tyto výdaje paušální částkou v souladu s § 14 odst. 6 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů, resp. § 10a odst. 8 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů. Využitelnost části dotačních prostředků na tyto náklady přispěje k zajištění lepší udržitelnosti a konkurenceschopnosti sociální služby bez zvýšení nároků na celkový objem dotace.